

Можда се њој тако не чини, али Ангела Меркел је приликом своје недавне посете нама Србима учинила услугу. Њена мисија је била једноставна - ставити до знања Тадићу да мора да препише Шиптарима Косово ако хоће у ЕУ. То је био жесток шамар, али користан, отрежњујући

Ангела врло добро зна да Европској унији не треба економски слаба Србија. То знамо и ми, али се правимо да не видимо. Чланице са кешом проклињу дан када су примиле Грчку у чланство, а у Србији виде исти „бунар“ за трошење пара. На све то, газде ЕУ иритира то што Србија до сада није признала Косово, а они људи ратовали за то.

Све то је, дакле, Тадићев сан о Европи сместило у шок собу, са све слабијим сигналом на апаратима. Паника је преко ноћи завладала и у власти, али и код опозиције. Не морате, међутим, да будете превелики визионар па да схватите да то и није тако лоше. Јер, ако би Тадић сада и преписао Косово Тачијевим бандитима, и ми се у неком лудилу с тим сложили, брзих дана би нам Брисел сервирао питање Војводине, а Рашка и Прешево би били у чекаоници. Све, само да нас не приме у чланство. Или, ако већ морају, да то буде Србија у пасираном облику, лагана за гутање. ЕУ је творевина попут Југославије, а знамо како смо тамо прошли. И, како би нам било сутра у тој Европској унији? Па, прилично сам сигуран да бисмо доживели даље комадање, јер није тајна да ЕУ тежи да почива на регијама. То значи да бисмо у ЕУ уместо Србије, имали Војводину, Шумадију, Санџак... Све у складу с „европским вредностима“. Већ видим Кардеља како се кикоће из гроба...

Шта нам онда преостаје? Самостална Србија? Не будимо у заблуди! Па зар ико озбиљан може да помисли да би ЕУ толерисала тако нешто. Реалност је да бисмо доживели исту ону поделу на регије. Војводина је, уосталом, већ добила Статут, којим 2015. године поприма све одлике независне државе и ствари се полако захуктавају у том правцу. За

све оне којима то није јасно, евентуална судбина самосталне Србије у окружењу ЕУ личиће на судбину шаргарепе пред блендером.

Трећа опција, ипак, постоји. Звучи шокантно, али Србија сада има све разлоге да се одлучи на прикључење Руској Федерацији. Па да као њена чланица шаље депутате у Думу и доведе руску војску на границе. Тако би сваки покушај даљег уситњавања српске територије био адекватан нападу на Русију, а сви знамо шта то значи. Питање Војводине, Прешева, Санџака... Већ видим Владимира како му се чело нервозно набира. Видим и Ангелу како је пре посете Београду позива Шредер, свеж са седнице УО Газпрома: „Види, Енци, дај попусти мало то око Косова...” Србија да буде Русија. Можда неком не делује пријатно, али питам вас шта друго преостаје.

(Прес)